

LUMINA TRECUTULUI

-Jurnal de istorie-

Liceul „Regele Carol I” Ostrov

Nr. 1, 29 Decembrie 2025

Clasa a VI-a

Clasa a VIII-a

Dragă cititorule,

*Astăzi îți punem în față, cu multă emoție, revista noastră, „**Lumina trecutului**”. Este un proiect de suflet, născut din dorința noastră, a mea și a elevilor de gimnaziu, de a aduce istoria mai aproape de prezent. Această revistă nu este doar o culegere de date și nume, ci și un veritabil **jurnal** al incursiunilor noastre prin evenimentele trecutului.*

De ce am ales formatul jurnalului? Pentru că istoria nu se află doar în manuale, ci se trăiește și prin fiecare vizită la un monument istoric, prin fiecare activitate și prin fiecare dezbatere pe care o purtăm la școală. În paginile acestui prim număr, vei descoperi relatări despre activitățile tematice, impresiile noastre de călătorie din locurile încărcate de istorie, gândurile și faptele care modelează viața comunității noastre.

*Numele revistei, „**Lumina trecutului**” (o propunere a elevelor din clasa a VIII-a), reflectă crezul nostru: istoria este un far care ne ajută să înțelegem cine suntem și încotro ne îndreptăm. Revista va apărea **bianual**, fiind menită să oglindească activitățile noastre desfășurate pe parcursul a câte 4-5 luni calendaristice. Cu siguranță vom performa de la număr la număr, odată cu experiența pe care o vom câpăta. De aceea, ne cerem iertare pentru eventualele stângăcii!*

Ținem să le mulțumim doamnelor profesoare care ne-au împărtășit impresiile dumnealor despre activitățile noastre: d-na directoare Duda Monica și doamnele profesoare Isache-Popa Carmen și Adam Ana, domnului Chirea Mircea-Florentin pentru sprijinul prețios în ale tehnologiei informaționale. De asemenea, îi mulțumim și fostului elev al școlii noastre, Obârșanu Răzvan-Constantin, avocat stagiar în baroul București, devenit un model de urmat pentru mulți dintre elevi

Te invităm, așadar, să răsfoiești această revistă cu mintea deschisă, lăsându-te purtat de poveștile noastre! Lectură plăcută!

Coordonator prof. Ivanov Mioara

CUPRINS

1. *9 octombrie- Ziua Națională de Comemorarea a Holocaustului* - Rîclea Dragoș, clasa a X-a.....1 - 2 pp.
2. *20 octombrie- O excursie de neuitat*3 - 10 pp.
 - 2.1 Impresii de la Argeș- dir.prof. Duda Monica
 - 2.2 Mănăstirea Cozia- Simion Larisa, Turnea Camelia, clasa a VIII-a
 - 2.3 Mănăstirea Snagov- Vasilică Gabriel, clasa a VI-a
 - 2.4 Amintiri dintr-o excursie...- prof. Ivanov Mioara
3. *25 octombrie, Ziua Armatei Române*- Bilibok Andreea, clasa a VIII-a.....11 -12 pp.
4. *14 noiembrie, Ziua Dobrogei*13 -26 pp.
 - 4.1 Ziua Dobrogei – Târîș Erika, Simion Larisa, Turnea Camelia, Bilibok Andreea , Vasilică George, clasa a VIII-a
 - 4.2 Pagină de jurnal- Manea Răzvan, clasa a VIII-a
 - 4.3 Pagină de jurnal- Ivanov Mihai, clasa a VIII-a
 - 4.4 Pagină de jurnal- Gheorghe Mădălin, clasa a VIII-a
 - 4.5 Pagină de jurnal- Micu Rareș, clasa a VI-a
 - 4.6 Pagină de jurnal- Șerban Clarisa , clasa VI-a
 - 4.7 Un costum, o poveste-Raiu Bianca, clasa a VI-a
 - 4.8 Interviu cu un profesor (1)- Micu Rareș, clasa a VI-a, prof Adam Ana
 - 4.9 Interviu cu un profesor (2) –Târâș Erika-Elisa clasa a VIII-a, prof. Ivanov Mioara
5. *1 Decembrie, Ziua Națională a României*.....27-30 pp.
 - 5.1 Marea Unire, Ziua Națională și Imnul României- Chiriță Gabriela, clasa a IX-a
 - 5.2 Punte între generații:călătorie prin istorie și identitate națională- prof. Isache-Popa Carmen
6. *8 Decembrie, Ziua Constituției României*- avocat Răzvan C-tin Obârșanu.....31-32 pp.

Coordonator: profesor istorie Ivanov Mioara

Echipa de tehnoredactare:

1. Prof. Ivanov Mioara
2. Informatician Chirea Mircea-Florentin

15 octombrie 2025

9 Octombrie, Ziua Națională de Comemorare a Holocaustului

Rîclea Dragoș, clasa a X-a Tehnologic

Ziua Națională de Comemorare a Holocaustului este un eveniment național ținut pe 9 octombrie în România. Este o comemorare instituită prin *Hotărâre* de Guvern în 2004, la propunerea Comisiei Wiesel, prima Zi Națională de Comemorare a Holocaustului fiind ținută în 2004.

Această dată a fost aleasă deoarece, în această zi, în 1941, a început deportarea evreilor din Bucovina în Transnistria (după unele date, 26.000 de evrei din Suceava, Câmpulung Moldovenesc, Vatra Dornei, Rădăuți, Gura Humorului). Fără a putea stabili cu exactitate care a fost numărul evreilor români și al evreilor din teritoriile aflate sub administrație românească uciși în timpul Holocaustului, *Comisia Internațională pentru Studiarea Holocaustului din România* apreciază că, în timpul Holocaustului, în România și în teritoriile aflate sub controlul său, au fost uciși sau au murit între 280.000 și 380.000 de evrei români și ucraineni. La acest număr se adaugă și aproximativ 135.000 de evrei români care trăiau în Transilvania de Nord, aflată pe atunci sub conducere maghiară, precum și 5.000 de evrei români care se aflau atunci în alte țări din Europa.

Pe data de 9 octombrie au loc ceremonii și evenimente culturale în întreaga țară pentru a reflecta asupra atrocităților comise în perioada regimului lui Ion Antonescu.

Anul acesta, în școala noastră, **Ziua de 9 octombrie, ca Zi Națională a Holocaustului**, a fost comemorată prin vizionarea unui film artistic care are ca subiect Holocaustul evreilor. Elevii claselor a X-a și a XI-a Tehnologic au vizionat acest film cu doamnele profesoare Ivanov Mioara și Gheorghiu Adriana. Filmul „*La vita e bella*”(„*Viața e frumoasă*”) este un film italian din 1997, regizat de Roberto Benigni, care interpretează și rolul principal masculin, în vreme ce rolul feminin principal este interpretat de Nicoletta Braschi. Acest film este considerat o capodoperă a cinematografului italiene, fiind premiat cu numeroase premii : **César pentru cel mai bun film străin (1999), Oscar pentru cel mai bun film străin(1999), Oscar pentru cel mai bun actor (1999), Oscar pentru cea mai bună muzică de film(1999) ș.a .**

Acest film are două părți; prima parte surprinde viața lui Guido, un evreu italian, plin de umor și optimism. Viața l-a adus într-un oraș toscan, unde o cunoaște pe Dora, o profesoară ,

pe care o cucerește cu modul său de a face să pară că fiecare întâlnire este o întâmplare. Cei doi întemeiază o familie și au un fiu, Giosuè.

M-am distrat urmarind prima parte a filmului. Partea a doua însă mi-a adus mai multă concentrare și sentimente diverse, de la admirație, zâmbet la tristețe. Multă tristețe! Al Doilea Război Mondial a început, aducând odată cu el, și ororile sale, printre care Holocaustul. Mii de evrei au fost închiși în vagoane și duși în lagărele de concentrare și exterminare. Această soartă a avut-o și Guido și fiul său, Giosuè. Dora, care nu era evreică, alege să-i urmeze, pentru a fi alături de familia ei.

În lagăr, Guido se folosește de umor și imaginație, pentru a-și proteja fiul de realitatea cruntă a Holocaustului. Astfel, a inventat un joc, cu puncte și reguli, având ca recompensă, la final, un tanc. Însă, Soarta nemiloasă a hotărât altceva: Guido își salvează fiul, însă el moare...În momentele acelea mi-am dat seama cât de puternică poate să fie iubirea de părinte și cât de cruntă poate să fie viața!”

Stimați cititori ai revistei noastre, vă invităm să vă faceți timp și să vizionați acest film!

În calitate de director al Liceului „Regele Carol I”, la inițiativa și invitația doamnei profesor de istorie, Ivanov Mioara, am avut bucuria de a vizita două așezăminte monahale de o deosebită importanță spirituală și istorică: Mănăstirea Cozia și Mănăstirea Snagov.

La Cozia, am regăsit vibrația veacurilor domnești și eleganța artei brâncovenești, într-un cadru care invită la reflecție, liniște și reconectare cu rădăcinile noastre culturale. Copiii de gimnaziu au fost impresionați de frumusețea locului și de povestea domnitorului Mircea cel Bătrân, descoperind istoria într-un mod viu și autentic.

Mănăstirea Snagov, cu atmosfera ei încărcată de mister și legendă, a trezit curiozitatea elevilor, mai ales prin legătura cu figura lui Vlad Țepeș. Drumul spre insulă, liniștea apei și sentimentul de izolare au creat o experiență aparte, ca o călătorie în timp. Pentru mulți dintre copii a fost prima întâlnire cu un monument istoric de acest fel, iar entuziasmul și întrebările lor au demonstrat cât de valoroase sunt astfel de ieșiri educative.

Această vizită ne-a reamintit tuturor cât de important este să cultivăm respectul pentru patrimoniu și dragostea pentru istoria noastră, iar elevilor să le oferim ocazia de a învăța prin descoperire, trăire și emoție.

Director-profesor Duda Monica-Claudia

12 decembrie 2025

Mănăstirea Cozia

Simion Larisa , Turnea Camelia

- clasa a VIII-a

Mănăstirea Cozia este un complex monahal medieval, situat în orașul Călimănești, pe malul râului Olt. Este o ctitorie a domnului Mircea cel Bătrân dintre anii 1387-1391, fiind sfințită la 18 mai 1388, având hramul 1„Sfânta Treime”.

Mănăstirea a fost reparată și renovată de multe ori de domnitori ca Neagoe Basarab și Constantin Brâncoveanu. Neagoe Basarab a construit fântâna și care îi poartă numele. Aceasta se află lângă intrarea în pridvorul bisericii, construit pe la 1706 - 1707, de către domnitorul Constantin Brâncoveanu.

Mănăstirea Cozia a fost declarată monument istoric de importanță națională, incluzând biserica mare „Sfânta Treime”, două paraclise, trapeza din 1853 și vechile corpuri de chili, cu elemente datând din secolele XIV-XVIII. Mănăstirea a cunoscut însă și perioade dificile, fiind folosită ca pușcărie, apoi spital , și, în timpul Primului Război Mondial, grajd pentru cai.

Biserica mănăstirii este necropolă pentru două morminte. Primul este al lui Mircea cel Bătrân, domnitorul Țării Românești dintre 1386-1418 , înmormântat aici la 4 februarie 1418. Alături se află mormântul maicii Teofana, mama lui Mihai Viteazul, domnitorul Țării Românești dintre 1593-1601.

Potrivit unei informații de pe Google – agenția AGERPRES, din 11 decembrie 2025, sarcofagul lui Mircea cel Bătrân a fost redeschis după 100 de ani, constatându- se că este „cel original și se află într-o stare bună de conservare”, așa cum a precizat arheologul Ion Tuțulescu. Datorită acestuia, am aflat și că sarcofagul, alături de mormântul călugăriței Teofana, a fost cercetat prima dată în perioada interbelică, în cadrul lucrărilor de restaurare începute în 1927. În 1938, osemintele celor doi au fost depuse în cutii de marmură de Rusciuk, iar sarcofagul a primit o nouă placă funerară, după ce cea veche fusese distrusă în timpul ocupației germane din Primul Război Mondial.

Pe data de 20 octombrie am vizitat mănăstirea Cozia, în timpul unei excursii de o zi, noi, elevii clasei a VIII-a și cei ai claselor a VI-a de la gimnaziul din Ostrov, precum și 10 elevi de la Școala Galița, care fac același opțional la istorie, ca și noi, cu d-na dirigintă Ivanov Mioara. La vremea aceea nu știam despre intenția arheologilor de a redeschide mormintele. Însă ne-am bucurat de tot ce ne-a încântat ochii. A fost o zi de toamnă perfectă! Eram emoționați de parcă ,

în orice moment, ar fi putut veni la noi marele Mircea cel Bătrân (așa cum arată în tabloul din muzeu).

Am făcut fotografii în pridvor, am stat lângă fântână și am vizitat muzeul mănăstirii. Multă vreme nu o să uităm această vizită! O dovadă este faptul că atunci când am citit pe Google titlul știrii despre Cozia , am devenit foarte atente. Sper să ne reîntoarcem cândva!

28 noiembrie 2025

Mănăstirea Snagov

Vasilică Gabriel, clasa a VI-a

Mănăstirea Snagov este un important monument al istoriei și artei medievale românești. Aceasta se află pe o insulă situată în partea nordică a lacului Snagov, în apropierea satului Siliștea Snagovului, comuna Gruiu. Mănăstirea este probabil una din ctitoriile târzii ale domniei lui Mircea cel Bătrân, fiind atestată documentar pentru prima dată la 1408. A fost refăcută de mai multe ori de alți domnitori, printre care Vlad Țepeș (1456-1462), Mircea Ciobanul (1545-1559) și Neagoe Basarab (1512-1521).

Insula, pe care se află Mănăstirea Snagov, a devenit proprietate a Arhiepiscopiei Bucureștilor în urma cedării ei de către Primăria Snagov. În prezent pe insulă se află **biserica**, un **turn-clopotniță** și o **fântână**. Biserica este construită în stil bizantin cu elemente decorative în stil românesc. Se compune din pronaos, naos și altar. Până la 1810 a fost schit de călugărițe. Afectată de cutremurele din 1977 și 1986, biserica a fost consolidată în anii 1998-2000.

Turnul-clopotniță al mănăstirii, ctitorie a domnitorului Mircea cel Bătrân, s-a păstrat foarte bine până în zilele noastre. În Evul mediu, insula era legată de malul lacului printr-un pod construit din bârne de stejar. Însă, în 1821, în timpul Revoluției lui Tudor Vladimirescu, podul a fost incendiat și nu a mai fost refăcut niciodată. Abia în 2009 s-a construit o pasarelă pietonală, sfințită în anul următor.

Mănăstirea Snagov este faimoasă, în afară de faptul că este o ctitorie a lui Mircea cel Bătrân, prin faptul că aici s-a aflat un vestit centru cultural. Pe vremea când Antim Ivireanul, viitorul mitropolit al Țării Românești, era stareț al mănăstirii (1694-1705), la Snagov au fost tipărite cărți bisericești în limbile română, greacă, arabă, slavonă și armeană, care au dus faima meșterilor de la Snagov în Grecia, Asia Mică și Egipt.

De asemenea, mănăstirea este faimoasă și datorită legendei locale care spune că în biserică se află mormântul lui Vlad Țepeș, domnitorul Țării Românești în trei rânduri 1448, 1456-1462, 1476. Legenda spune că, după moartea lui Vlad Țepeș, survenită în timpul unei bătălii cu turcii în toamna lui 1476 și în urma unui complot boieresc, călugării mănăstirii i-ar fi găsit și ascuns trupul și, ulterior, l-ar fi înmormântat în biserică.

Anul acesta, la opționalul de istorie am vorbit despre membrii dinastiilor Basarabi din Țara Românească și Mușatini din Moldova. D-na profesoară ne-a propus în mod special să vorbim despre ctitoriile mai renumite ale domnitorilor care au făcut parte din aceste dinastii.

Pe 20 octombrie 2025 am ajuns, cu colegii mei din clasa a VI-a și cei din clasa a VIII-a, la mănăstirea Snagov. Ne-am apropiat de podul care ne-a dus la mănăstire. Am trecut prin turnul-clopotniță, despre care știam că se păstrează din vremea lui Mircea cel Bătrân. Am străbătut aleea scurtă și am intrat pe ușa bisericii, deasupra căreia se afla un clopot.

În biserică, d-na profesoară s-a îndreptat spre mine și mi-a adus aminte de legenda despre mormântul lui Vlad Țepeș. Am fost dezamăgit că n-am găsit nicio urmă a tiparniței și a cărților valoroase despre care citisem. În schimb, curiozitatea mi-a fost recompensată când am văzut un mormânt în fața altarului. Foarte curios, deoarece de obicei mormintele sunt situate în pronaos! Era un mormânt simplu, fără nimic scris, peste care se aflau un portret mic a lui Vlad Țepeș și una sau două lumânări, care ardeau. I-am arătat mormântul doamnei profesoare.

La întoarcere, am tot citit pe Internet părerile specialiștilor despre acest mormânt. Eu am ales să cred că, acolo, în fața altarului, se află mormântul domnitorului Vlad Țepeș, ucis în urma unui de un complot al unor boieri, în timpul unei lupte cu turcii. Un alt mormânt, sigur, nu i se cunoaște lui Vlad Țepeș, și noi știm că, toți morții, de orice rang, din oricare timp istoric, au toți un loc unde se odihnesc...

Amintiri dintr-o excursie...

Profesor istorie Ivanov Mioara

Una dintre temele propuse pentru discuții în cadrul opționalului de istorie din anul școlar 2025-2026, la clasele a VI-a și a VIII-a, a fost în legătură cu domnitorii din dinastia Basarabilor în Țara Românească și dinastia Mușatinilor din Moldova și principalele lor ctitorii. Pentru o mai bună receptare a acestor informații, am planificat în toamna anului 2025 o excursie la două mănăstiri celebre, ctitorii ale Basarabilor, iar pentru ctitoriile Mușatinilor vom organiza o excursie de 3-4 zile în primăvara anului 2026.

Excursia din 20 octombrie a însemnat vizitarea mănăstirilor Cozia și Snagov, cu elevii celor două clase de la gimnaziul din Ostrov, precum și 10 elevi de la Școala gimnazială Galița, cu care fac același opțional. Invitate au fost d-na directoare Duda Monica și doamnele profesoare Isache-Popa Carmen, Chirea Elena și Caraculea Daniela.

Am plecat entuziasmați la drum, deși a trebuit să ne trezim foarte devreme. Am traversat Dunărea cu bacul, lăsându-i pe mal pe părinții care veniseră să-și petreacă copiii. Am trecut prin multe localități și, în preajma orei 11, am ajuns la Cozia. În fața porții se aflau deja alți elevi, coborâți dintr-un autocar de București.

Mănăstirea Cozia, ctitorie a domnitorului Mircea cel Bătrân (1386-1418), se compune din biserică, fântâna din curte, pavilioanele (casă parohială, muzeu, magazin, vechile chilii) și zidurile de incintă. Planul mănăstirii este în formă de U, în centru aflându-se cum e firesc, biserica. În partea stângă a intrării în biserică se află o fântână, a cărei apă curge într-o „albie” de piatră. Se pare că a fost construită de domnitorul Neagoe Basarab (1512-1521). Despre ctitoriile acestui domnitor vom vorbi la opțional în ianuarie 2026.

Am intrat în pridvorul bisericii, construit mai târziu, și apoi în pronaos. Aici am găsit mormintele domnitorului Mircea cel Bătrân, înmormântat la începutul anului 1418, și al Teofanei, mama lui Mihai Viteazul, care s-a călugărit după moartea fiului ei, în 1601. În pronaos, și apoi în naos, am admirat picturile murale foarte vechi, pe alocuri greu de descifrat. Timpul, și mai ales vitregiile vremii despre care am citit, au lăsat urme. „Casele Domnului” ar trebui să rămână întotdeauna doar **Case ale Domnului**, și nu închisori sau grajduri pentru cai.!

În curtea mănăstirii am găsit un magazin de unde elevii au cumpărat suveniruri, apoi am vizitat muzeul situat la parterul și etajul clădirii. Pe la ferestrele înguste am zărit Oltul. Ca

să-l admirăm mai bine, ne-am strecurat în grupuri pe lângă zidul de incintă și am ajuns undeva în spatele mănăstirii. Mai întâi am traversat cu privirea Oltul pentru a ajunge pe malul opus, acolo unde se înalță muntele, cu brazii și copacii lui diverși. Erau niște culori superbe! O explozie de ruginiu, roșu, verde, galben. Am tras aer în piept și, la un moment dat, am simțit miros de măr. Atunci i-am acordat atenția cuvenită Oltului.... Curgea liniștit, cu o apă tulbure, ușor gălbuie.. Un vaporaș cu câțiva turiști a venit încet și a acostat undeva lângă locul unde eram noi.

Cu părere de rău, ne-am pregătit să plecăm la drum. M-am întors în drum și i-am spus tovarășului de drum: „și când te gândești că acum multe veacuri, prin locurile astea ajungea domnitorul Țării Românești, învingătorul de la Rovine, iar Oltul era martorul mut al încercărilor prin care treceau oamenii acelor vremuri, te cuprinde o emoție puternică!” Atunci, în acel loc, mi-am adus aminte de o experiență de acum câțiva ani de la Sarmisegetuza...

(Abia reușisem să urcăm pe jos cei doi km pe munte și ne-am oprit la sanctuarul circular. În fața noastră s-au repezit două doamne. Cea mai tânără, cam la 40 de ani, s-a descălțat spunând „vreau să simt piatra, pământul, locurile pe unde au trecut dacii noștri! Sunt tare fericită că am ajuns aici!”. Am comparat atunci bucuria ei cu supărarea unora, care coborau când noi urcam, dezamăgiți că veniseră până acolo și nu găsiseră decât pietre, în vreme ce „în Spania, sunt multe castele și orașe de vizitat..”. I-am auzit și abia m-am abținut să nu le aduc aminte că Sarmisegetuza și civilizația daco-getă au existat cu multe secole înainte ca în Spania să apară castelele și orașele semețe. Acele „pietre” cum le-au numit, dovedesc rădăcinile noastre pe aceste meleaguri... Atunci, la Cozia, am înțeles-o cu adevărat pe doamna de la Sarmisegetuza.)

Ne-am urcat în autocar și am plecat la drum. Am făcut doar un popas pentru a lua prânzul. Pe măsură ce înaintam deveneam mai îngrijorați. De fapt, doar noi adulții eram îngrijorați și vreo doi-trei elevi, ceilalți fiind interesați doar să socializeze. Pe internet am găsit programul de vizitare al mănăstirii Snagov, următorul nostru obiectiv turistic. La ora 18,00 mănăstirea își închidea porțile,... iar noi străbăteam sate, comune, orașe din jurul capitalei și ni se părea că nu mai ajungem. Am avut noroc cu un șofer foarte priceput, căruia i-am mulțumit la despărțire, iertându-l în gând că-și aprinsese țigara de câteva ori fără să deschidă fereastra. Am ajuns la 17,50.

Ne-am grăbit să urcăm pe podul care trebuia să ne ducă la poarta mănăstirii. Știam că trebuia să ne grăbim, însă nu puteam să ne luăm ochii de la minunata imagine a lacului. Imaginați-vă oglinda lacului, aerul, lumina zilei la apusul soarelui! Un soare roșiatic care, parcă, nu voia să plece ...Am intrat prin poarta turnului-clopotniță, despre care știam că era ctitoria lui Mircea cel Bătrân. Am admirat împrejurimile și apoi am intrat în biserică.

Elevii care vizitaseră biserica se opriseră la chioșcul cu suveniruri din pronaos. Împreună cu câțiva elevi am admirat frescele și ne-am oprit la mormântul din fața altarului. Elevul Vasilică Gabriel din clasa a VI-a mi l-a arătat. Era bucuros că îl găsise acolo, în biserică, așa cum spune legenda. Am remarcat că doar portretul mic al lui Vlad Țepeș, aflat pe lespede de piatră, arăta

că acolo se afla mormântul său, de parcă ar fi fost o corvoadă prea mare pentru un meșter pietrar să sape acolo câteva cuvinte... Mi-ar fi plăcut să găsim o dovadă sigură a celor aflate din legendă!

Am ieșit și am colindat cu elevii prin parcul din jurul bisericii. Unii au descoperit fântâna despre care am discutat la ora de opțional, în vreme ce eu, cu alți elevi, am descoperit pontonul de la malul insuliței, unde se afla o barcă. Părea că cineva o lăsase special pentru vizitatorii întârziați, pentru a-și face fotografii lângă ea...

Ne-am îndreptat spre poartă. D-na directoare ne-a chemat pentru o fotografie de grup; apoi am ieșit pe poarta turnului-clopotniță. Pe pod ne-am oprit câteva minute și am urmărit cu atenție tot ce ne înconjură. Undeva, în dreapta, se zărea o clădire mare, albă, un palat. „Va trebui să ne întoarcem odată să vedem palatele astea din zonă!”, i-am spus doamnei Carmen Isache, pentru că stiam că în zonă mai e și palatul Mogoșoaia. A fost o promisiune pe care mi-am făcut-o atunci.

În autocar, o perioadă de timp, s-a lăsat liniștea, apoi s-au auzit glasuri. Ne întorceam acasă...

Ziua Armatei Române

Bilibok Andreea, clasa a VIII-a

Data de 25 octombrie reprezintă în calendarul sărbătorilor românești **Ziua Armatei Române**. În această zi, în 1944, Armata română a eliberat de sub ocupația horthystă Transilvania de Nord, în urma bătăliei de la Carei. La 23 August 1944, România întorsese armele împotriva Germaniei hitleriste și Aliților ei. Deși Tratatul de pace din 1946 de la Paris nu a recunoscut cobiligeranța României alături de Coaliția Națiunilor Unite, rămâne un fapt cert **eliberarea** de sub ocupația hitleristă a României și a celei horthyste din Transilvania **de către Armata română**.

În 1959, prin Decretul nr. 381 din 1 octombrie 1959, **25 octombrie** a fost declarată oficial **Ziua Armatei Române**, însă puțini români mai știu, în zilele noastre, faptul că 25 octombrie era și ziua de naștere a regelui Mihai I (n. 25 octombrie 1921-d. 5 decembrie 2017). Aniversarea sa a coincis cu eliberarea ultimelor teritorii din Transilvania, orașele Satu Mare și Carei (25 octombrie 1944). Pentru că Regele, care era comandantul suprem al armatei, contribuise decisiv la ieșirea din alianța cu Germania nazistă în august 1944, mulți români au recunoscut și apreciat legătura simbolică dintre Armată și Monarhie.

*Anul acesta școlar, doamna profesoară de istorie, Ivanov Mioara, a reluat obiceiul sărbătoririi **Zilei Armatei Române**. Deoarece data de 25 octombrie ar fi fost sâmbăta, când școala ar fi fost închisă, am sărbătorit vineri, 24 octombrie 2025. Am participat noi, elevii clasei a VIII-a și invitații noștri, elevii clasei a VI-a. Ne-am întâlnit în clasa noastră, unde am pregătit buchetele de flori pe care urma să le depunem la Monumentul Eroilor Ostroveni, aflat în părculețul din fața Căminului cultural. Între timp, câțiva dintre colegii noștri au mers și au făcut curățenie în jurul monumentului.*

Ne-am deplasat apoi la monument. Acolo am vorbit despre evenimentele din această zi, am depus florile și am făcut fotografii. Am citit cu mai multă atenție numele înscrise pe plăcile (trei dintre ele) de pe monument. Acesta a fost ridicat în memoria „Eroilor ostroveni –veșnica cinstită, 1916-1918 ; 1940-1945”. Pe placa din față sunt trecute numele a 32+1 de căpitani, sublocotenenți, sergenți și soldați. În lateral, o altă placă, care menționează „Eroii ostroveni morți în războiul pentru întregirea neamului românesc 1916-1918”, cuprinde numele a 51+1 de soldați, iar pe cea de-a treia placă se află alte nume numerotate de la 52 la 123. Probabil sunt numele celor care și-au dat viața în al Doilea Război Mondial.

Sunt câțiva ani de când a fost inaugurat monumentul, nici nu eram născuți noi, și deja vopseaua de pe literele săpate în piatră s-a șters. Pentru la anul, ar fi o inițiativă demnă de laudă să vopsim numele rămase fără culoare. Eroii noștri merită să le rostească numele și alte generații, de-acum înainte!

24 noiembrie 2025

14 noiembrie- Ziua Dobrogei

Simion Larisa, Târâș Erika, Turnea Camelia,

Bilibok Andreea și Vasilică George, clasa a VIII-a

Ziua Dobrogei este o sărbătoare publică a României celebrată la fiecare 14 noiembrie, reprezentând încorporarea teritoriului dintre Dunăre și mare în cadrul Statului Român.

În cadrul Congresului de pace de la Berlin din vara lui 1878, Principatul României, a câștigat Dobrogea de Nord (inclusiv Delta Dunării și Insula Șerpilor) Acest teritoriu a fost dat de Rusia ca „schimb” sau „compensație” pentru anexarea regiunii românești din sudul Basarabiei, însemnând cele trei județe Cahul, Bolgrad și Ismail. Autoritățile românești au protestat atunci, însă Marile Puteri europene nu au vrut să audă.

La 14 noiembrie 1878, Principele Domnitor Carol I a emis la Brăila o *Proclamație către locuitorii Dobrogei* și un *Înalt Ordin de zi către Armată la ocuparea Dobrogei*, ambele marcând acest eveniment solemn.

Proclamație către locuitorii Dobrogei

“Locuitori de orice naționalitate și religie, Dobrogea – vechea posesiune a lui Mircea cel Bătrân – de astăzi face parte din România. Voi de acum atârnați de un Stat unde nu voința arbitrară, ci numai legea dezbătută și încuviințată de națiune hotărăște și ocârmuiește. Cele mai sfinte și mai scumpe bunuri ale omenirii: viața, onoarea și proprietatea sunt puse sub scutul unei Constituții pe care ne-o râvnesc multe țări străine. Religiuinea voastră, familia voastră, pragul casei voastre vor fi apărate de legile noastre și nimeni nu le va putea lovi, fără a-și primi legitima pedeapsă.

Armata română, care intră în Dobrogea, nu are altă chemare decât a menține ordinea și, model de disciplină, de a ocroti pașnica voastră viețuire. Salutați dar cu iubire drapelul român, care va fi pentru voi drapelul libertății, drapelul dreptății și al păcii. În curând provincia voastră, pe cale constituțională, va primi o organizațiune definitivă, care va ține seama de trebuințele și moravurile voastre, care va așeza pe temelii statornice poziția voastră cetățenească.

Iubiți țara la a cărei soartă este lipită de acum și soarta voastră!”

Înalt Ordin de zi către Armată la ocuparea Dobrogei

“Ostași!

Marile Puteri europene, prin Tratatul de la Berlin, au unit cu România Dobrogea, posesiunea vechilor noștri domni.

Astăzi, voi puneți piciorul pe acest pământ care redevine țară română.

Voi nu intrați în Dobrogea, ca cuceritori, ci intrați ca amici, ca frați ai unor locuitori care de acum sunt concetățenii voștri.

Ostași! În noua Românie, voi veți fi o populațiune în cea mai mare parte este română! Dar veți găsi și locuitori de alt neam, de altă religiune. Toți aceștia, devenind membri ai Statului Român, au drept în protecțiunea, la iubirea voastră.

Între aceștia veți afla și populațiuni musulmane a căror religiune, familie, moravuri se deosebesc de ale noastre. Eu cu dinadins vă recomand de a le respecta.

Fiți în mijlocul noilor voștri concetățeni ceea ce ați fost până acum și în timp de pace și pe câmpul de onoare, ceea ce cu mândrie constat că va recunoaște astăzi Europa întreagă, adică model de bravură și de disciplină, apărătorii drepturilor României și înaintemergătorii legalității li civilizațiunii europene.

Cale bună dară, și Dumnezeu să vă proteagă! Cugetările Mele cele mai afectuoase sunt nedespărțite de voi.

Să trăiască România!”

Sărbătoarea Ziua Dobrogei propusă de 27 de deputați și senatori români, a fost adoptată la 19 noiembrie 2013 de Senatul României, iar la 9 septembrie 2015 de Camera Deputaților. Legea 230/2015 privind stabilirea sărbătorii a fost publicată în „Monitorul Oficial”, la 7 octombrie 2015. Potrivit acestei legi, autoritățile locale și centrale, precum și instituțiile publice de cultură din țară și străinătate pot să organizeze programe și evenimente științifice și culturale.

Și anul acesta școlar, 2025-2026, la Liceul „Regele Carol I” Ostrov s-a sărbătorit Ziua Dobrogei. De data aceasta, d-na profesoară de istorie a organizat concursul „**Dobrogea, pământ românesc**”. Concursul a constat în prezentarea unor power-point-uri de către elevii din clasele a VI-a și a VIII-a, având ca subiecte momente importante din istoria spațiului dobrogean de până la 1878, când a fost integrat Statului român.

Activitatea s-a desfășurat în sala de sport a Liceului și s-a bucurat de participarea mai multor părinți ale elevilor din cele două clase. Juriul a fost format din presedinte, d-na profesoară Adam Ana și trei membre, elevele din clasa a XII-a Savu Delia, Cazacu Florina și Tăriceanu Daria. D-na Isache-Popa Carmen, consilierul educative ala unității școlare s-a implicat active în buna desfășurare a acestei activități.

Subiectele ppt-urilor au fost următoarele: **1.Colonizarea greacă în Dobrogea; 2.Publius Ovidius Naso, considerat „poetul spiritualității românești”; 3.Mausoleul de la Adamclisi ; 4. Sf. Andrei, apostolul neamului românesc; 5.Etnii din Dobrogea; 6. Momentul 1878 în istoria românilor.** Primul și al doilea ppt au fost prezentate de elevi de la ambele clase: Manea Răzvan, Crudu Florin (clasa a VIII-a), Stanciu Maria, Ionică Mădălin (clasa a VI-a), respectiv, Ivanov Mihai, Ghindă Andrei, Nanu Cătălin(clasa a VIII-a) , Mocanu Miruna, Voicu Roxana (clasa a VI-a).

Premiul I (în valoare de 100 lei) a fost obținut de ppt-ul cu titlul „Etnii din Dobrogea”, din care au făcut parte Șerban Clarisa, Raiu Bianca, Bocșan Ana, Cântăbine Ana, Zaim Victorina. **Premiul al II-lea** (în valoare de 75 de lei) a fost obținut de „Sf Andrei, apostolul neamului românesc”, prezentat de Micu Rareș, Vasilică Gabriel, Zaim Andreea, Constantin Alexandra, Pascu Ema. **Premiul al III-lea** (în valoare de 50 lei) a fost obținut de băieții din clasa a VIII-a care au prezentat ppt-ul cu tema „Mausoleul de la Adamclisi”, Gheorghe Mădălin, Badea Adelin, Popa Cătălin, Ursu David, Cruceru Nicușor.

Juriul a acordat și **premii speciale** , anunțate înainte de începerea activității, precum **cel pentru creație** (în valoare de 50 lei) ”- Gheorghe Mădălin și pentru „**grupul cel mai bine costumat**”(în valoare de 100 lei)- Manea Răzvan, Stanciu Maria , Ionică Mădălin. Diplome speciale au primit **pentru dicție**”- Micu Rareș și „**pentru cel mai elegant costum**”- Raiu Bianca, „**de excelență**”- elevul Vasilică George. Sumele cu care au fost premiați elevii au fost destul de modeste, fiind acoperite de d-na prof. Ivanov Mioara, însă pe viitor ar putea fi mai consistente prin bunăvoința unor ... susținători.

16 noiembrie 2025

Dragă Jurnalule,

Ivanov Mihai-Cristian ,clasa a VIII-a

*Mă gândesc cu drag la activitatea care tocmai s-a încheiat, pe 14 noiembrie. Am sărbătorit și anul acesta „Ziua Dobrogei”. Spre deosebire de anii trecuți, anul acesta am participat la un concurs de Power Point . Am lucrat cu colegii mei **Ghindă Andrei și Nanu Cătălin** , dar și cu două colege deosebite de la clasa a VI-a, **Mocanu Miruna și Voicu Roxana**. Tema noastră a fost despre poetul roman Publius Vergilius Naso.*

Știați că a trăit între anii 43 î. Hr -17 d.Hr și că a fost exilat de împăratul Octavian Augustus în Dobrogea ? A ajuns la Tomis în anul 9 și a trăit aici până la sfârșitul vieții. Pe când se afla la Tomis (Constanța , de azi), Ovidius a scris ciclul „Tristelor”, în 5 cărți și „Ponticele”, în 4 cărți.

Știi ce ne-a impresionat foarte mult, dragă Jurnalule? Lungile descrieri despre getii din Dobrogea, strămoșii noștri, obiceiurile și limba lor. Lui Ovidius i-a fost greu să se adapteze și cuvintele lui sunt pline de supărare, mai ales pentru că nu se putea înțelege cu geții decât prin semne....

Când căutam material pentru ppt-ul nostru , am găsit fotografia unui tablou de la 1916 a lui Ion Theodorescu-Sion. Tabloul îl reprezintă pe Ovidius la malul mării, îmbrăcat ca un roman. Privindu-l , aproape că simți tristețea lui Ovidius...

17 noiembrie 2025

Dragă Jurnalule,

Șerban Clarisa , clasa a VI-a

*Astăzi vreau să-ți împărtășesc o bucurie : am luat **Premiul I** la un concurs de istorie. Da, nu-i așa că e minunat?Și acum, după ce ne-am bucurat amândoi, îți voi povesti.*

*În ultimii ani în școala noastră se sărbătorește „ Ziua Dobrogei”, pe 14 noiembrie. Anul acesta d-na profesoară de istorie ne-a înscris în proiectul numit „Dobrogea, pământ românesc”, coordonat de dumneaei, constând într-un concurs de power point-uri cu subiecte din istoria Dobrogei. Am format o grupă de cinci eleve din clasa a VI-a **Șerban Clarisa, Raiu Bianca, Zaim Victorina, Cântăbine Ana și Bocșan Ana**. La ora de istorie am ales tema „Etnii din Dobrogea”. De fapt, o parte dintre ele, pentru că sunt în total 18 etnii în Dobrogea și noi am fost doar 5. Am sperat însă să impresionăm prin prezentare, și cred că am reușit.*

Eu am vorbit despre etnia grecilor. M-am simțit foarte bine în costumul popular grecesc. În continuare, Bianca i-a prezentat pe tătari. A avut un costum care i-a pus în valoare eleganța, motiv pentru care a și primit un premiu special din partea juriului. A urmat Victorina care i-a reprezentat pe românii dobrogeni (și care reprezintă majoritatea). Ana Cântăbine i-a prezentat pe turci, iar cealaltă Ana, pe rușii lipoveni. Fiecare dintre colege a fost îmbrăcată în costumul tradițional al etniei respective.

Dragă Jurnalule, să nu crezi că ne-a fost ușor! Am fost 6 grupe, dintre care unele formate din elevi de clasa a VIII-a. Dar ne-am pregătit bine , lucrând cu grijă ca prezentarea să iasă frumoasă. Și a meritat totul! Am luat premiul I. Pentru mine a fost o experiență specială și m-am simțit foarte mândră de tot ce am realizat împreună cu colegele mele.

19 noiembrie 2025

Dragul meu Jurnal,

Gheorghe Mădălin, clasa a VIII-a

Ziua de 14 noiembrie 2025 a fost una foarte specială pentru mine și vreau să împart cu tine această bucurie. Am participat alături de colegii mei Adelin, David, Nicușor și Andrei Popa, la un concurs de power point-uri în cadrul activității „Dobrogea, pământ românesc”. Tema noastră a fost despre Mausoleul de la Adamclisi.

Am făcut o prezentare spectaculoasă- ne-am dorit noi-, în fața unui public destul de numeros. Printre mamele prezente, a fost și mama mea, care a fost foarte impresionată de premiile pe care le-am câștigat. Scriu „premii”, pentru că am câștigat **Premiul al III-lea** cu echipa mea și **Premiul special pentru creație**. D-na dirigintă m-a recompensat, în mod special, cu acest premiu, deoarece a fost impresionată de inițiativa mea și pentru că a vrut să încurajeze și alți elevi să scrie, să compună.

După cum îți amintești, de mic copil, am fost vrăjit de actorie. Mereu mi-au plăcut scenetele și tot ce înseamnă actorie. Cu prilejul activității de pe 14 noiembrie m-am gândit să scriu o mică scenetă despre Decebal și Traian. La Istorie abia terminasem capitolul despre daco-geți, războaiele daco-romane, romanizarea (am luat notă mare la testul care l-am dat). Mi-a fost ușor să scriu, pentru că mă gândeam în același timp și cine va juca unul sau altul dintre roluri. I-am ales pe colegii mei cu care am alcătuit grupa pentru prezentarea power point: **Adelin Badea** urma să fie Decebal, **eu** –Traian, o voce- **David Ursu** și soldații geți **Nicușor Cruceru** și **Andrei Popa**. A fost darul meu pentru cei doi mari eroi ai poporului român. Uite, îți transcriu aici sceneta mea..

Decebal: „Ostași ai Daciei, Roma a învins..., dar sufletul nostru nu va fi înfrânt!”

Unul dintre războinicii geți: „Mărite rege, luptăm până la ultimul!Dacia nu moare!”

Decebal : „Nu, fiii mei.. sângele nostru nu trebuie irosit. Din jertfa noastră se va naște ceva nou!”

Celălalt războinic: „Și dacă pierim, zeii ne vor primii în nemurire!”.

Decebal (cu o voce hotărâtă): „, Roma ne-a cucerit trupurile, dar nu și sufletele!”.

Mai bine mor liber, decât să trăiesc în sclavie!”(își înfinge cuțitul în piept).

Ambii războinici deodată: „, Glorie lui Decebal! Glorie Daciei!”

Traian, sosind grăbit, privind scena: „,A fost un rege mare. Roma nu uită curajul.... Pe aceste pământuri se va ridica o lume nouă, un popor născut din daci și romani!”.

Voce : „Se lasă tăcerea. În fundal soarele apune peste Mausoleul de la Adamclisi, simbolul păcii dintre două lumi”.

21 noiembrie 2025

Dragă Jurnalule,

Micu Rareș, clasa a VI-a

Recent am participat, împreună cu colegii mei, la o activitate de „Ziua Dobrogei”, unde am realizat o prezentare powet point cu titlul „Sfântul Andrei, apostolul românilor în Dobrogea”. Scopul temei noastre a fost să arătăm importanța Sfântului Andrei în apariția și răspândirea creștinismului pe teritoriul țării noastre.

*Pentru realizarea ppt-ului și prezentarea lui am lucrat , ca o adevărată echipă, cu colegii mei: **Vasilică Gabriel, Zaim Andreea, Pascu Ema și Constantin Alexandra** . Pentru o bună prezentare, ne-am străduit să ne îmbrăcăm într-un mod cât mai asemănător cu hainele oamenilor din acele vremuri.*

*La activitate au participat ca invitate si mamele și rudele noastre. Am avut emoții , dar ne-am descurcat foarte bine. La finalul activității , echipa noastră a primit **Premiul al II-lea**, iar eu am fost foarte uimit când am primit și **Premiul special pentru dicție**.*

A fost o experiență frumoasă pe care o vom ține minte mult timp!

20 noiembrie 2025

Dragul meu Jurnal,

Manea Răzvan, clasa a VIII-a

Iartă-mă! Nu ți-am mai scris de câteva zile, dar crede-mă că am avut un motiv bine întemeiat! Pe 14 noiembrie am participat în școală la o activitate „Dobrogea, pământ românesc”, prin care am sărbătorit „Ziua Dobrogei”. A fost un concurs de power point-uri pe grupe a elevilor de clasa a VI-a și a VIII-a.

*Grupa mea a fost formată inițial din 5 elevi, însă la prezentare am rămas doar 4: eu și **Crudu Florin** (clasa a VIII-a), **Stanciu Maria** și **Ioniță Mădălin** (clasa a VI-a). Am muncit mult atât la realizarea power point-ului, cât și la modul de prezentare, pentru care ne-am creat costume speciale. Îi sunt recunoscător mamei mele, care mi-a creat costumul, inclusiv coroana de lauri, care a atras atâta admirație. La sfârșitul activității, grupa mea a fost recompensată cu **Premiul pentru cel mai bine costumat grup**, pentru care am primit și suma de 100 lei.*

În ceea ce privește subiectul ppt-ului nostru, „Geții și colonizarea greacă”, pot spune că mi-a făcut mare plăcere să-l prezint. Am aflat multe lucruri interesante în timp ce ne documentam despre Histria, colonie a Milet-ului, fondată de greci pe țărmul lacului Sinoe de azi în secolul al VII-lea î. Hr; despre Tomis și Callatis, fondate de grecii din Heracleea Pontică, în secolele VI și V î. Hr, pe ruinele cărora au fost construite orașele de azi, Constanța și Mangalia.... A fost o experiență care mi-a adus multă bucurie și pe care nu o voi uita multă vreme!

25 noiembrie 2025

Un costum, o poveste

Raiu Bianca , clasa a VI-a

De Ziua Dobrogei, în școala noastră s-a desfășurat concursul „Dobrogea, pământ românesc”, un eveniment în cadrul căruia fiecare elev participant a avut ocazia să prezinte un costum tradițional al unei comunități din Dobrogea. Eu am ales costumul tradițional tătarăesc, iar participarea mea s-a transformat într-o experiență pe care nu o voi uita niciodată.

Pregătirea costumului a fost cea mai frumoasă parte. Nu l-am cumpărat gata făcut, ci l-am pregătit pas cu pas. Am început cu documentarea, căutând fotografii cu persoane din comunitatea tătară, îmbrăcate în costume autentice. Apoi am început să mă gândesc cum aș putea face rost de fiecare piesă vestimentară și de la cine aș putea primi ajutor. Mama mi-a scurtat o fustă albă, pe care o aveam deja în garderobă, iar diriginta mea m-a sprijinit, dându-mi un voal alb și o poală neagră. Costumul a fost întregit de pălăria tradițională. Deși alcătuirea costumului a fost destul de obositoare și stresantă, pe măsură ce puneam cap la cap fiecare piesă, simțeam că mă apropiu mai mult de tradițiile tătarilor.

*În ziua Concursului, când am îmbrăcat pentru prima dată costumul complet, am avut o emoție greu de descris. Mă simțeam mândră, de parcă purtam o întreagă poveste. După ce toate prezentările s-au încheiat, iar eu am primit **Premiul pentru cel mai elegant costum**, am fost surprinsă și bucuroasă, iar inima îmi bătea foarte tare. A fost un moment de bucurie, surpriză și recunoștință, iar gândul că munca mea a fost apreciată m-a făcut să mă simt specială.*

Pentru mine , acest concurs nu a fost numai despre a câștiga un premiu, ci și despre a descoperi frumusețea dobrogeană!.

INTERVIU cu un profesor

Reporter: Micu Rareș, elev în clasa a VI-a

Intervievat: profesor Adam Ana

La activitatea noastră, dedicată „Zilei Dobrogei” din 14 noiembrie 2025, a participat și doamna profesoară de Limba și literatura română, Adam Ana! Doamna profesoară a fost invitată să participe în calitate de președinte al juriului, din care au mai făcut parte trei eleve de clasa a XII-a: Savu Delia, Tărăceanu Daria și Cazacu Florina. După activitate, i-am adresat câteva întrebări doamnei profesoare.

Rareș: Doamnă profesoară, în primul rând vreau să vă mulțumesc în numele meu și al colegilor, pentru plăcerea de a vă fi avut în mijlocul nostru.

Prof.Ana Adam: Mulțumesc și eu pentru invitație, a fost o onoare pentru mine și pentru minunatele eleve din clasa a XII-a să fim aici și să jurizăm asemenea prestații artistice!

Rareș: Toți cei prezenți am remarcat buna dumneavoastră dispoziție din timpul activității. V-ați bucurat alături de noi și ne-ați apreciat prin aplauze și încurajări. Acum, după încheierea activității, ce impresii puteți să ne împărtășiți?

Prof.Ana Adam: Mă bucur ori de câte ori am ocazia să văd latura voastră artistică și apreciez din plin talentul, implicarea, efortul, imaginația și sensibilitatea elevilor mei, precum și pe ale colegelor care au organizat totul, cu pricepere și dăruire: doamnele profesoare Ivanov Mioara și Isache Carmen. Evenimentele de acest fel sădesc lucruri frumoase în suflete, educă și dezvoltă altfel decât orele de curs. Și oferă prilejuri de afirmare celor talentați. Am constatat că sunt surprinzător de mulți! Ne-a fost greu să alegem, să departajăm.

Rareș: Mama mea, care a participat la activitate, a fost una dintre elevele dumneavoastră. Ea a fost foarte emoționată și chiar v-a împărtășit acest lucru. La rândul ei, mama a participat la multe activități desfășurate în școală. Sunt foarte curios să vă întreb: cum se desfășurau activitățile extrașcolare, extracurriculare altădată, în școală? Ce amintiri aveți despre elevii de atunci?

Prof.Ana Adam: Cele mai frumoase amintiri și un potop de nostalgii! Mama ta, Alexandra, a fost unul dintre elevii cei mai activi, talentați și creativi ai acelor ani. O dansatoare desăvârșită! Dar nu era singura, mulți elevi au avut ocazia să-și descopere și să-și demonstreze talentul și în anii de atunci, în contexte destul de asemănătoare cu cel de azi. Erau spectacole, concursuri, seri distractive, serbări, foarte animate și pline de farmec. Unii dintre foștii elevi sunt acum părinți, ne emoționăm și noi să-i reîntâlnim în această ipostază. De altminteri, prezența părinților în sală a contat enorm, chiar voiam să subliniez asta.

Rareș: Credeți că este o mare diferență între generații?

Prof. Ana Adam: Cred că schimbarea este ceea ce ne definește, în general. Totul se schimbă, deci și generațiile. Uneori în bine, alteori... mai puțin. Dar mi se pare încurajator faptul că întrebi, că îți pui întrebări, că ești curios cum arată generația ta în raport cu celelalte. Elevii de odinioară erau mai disciplinați și mai dornici să citească și să învețe, când accesul la informație era mai dificil. Acum pare să fie invers, dar s-ar putea să mă înșel. Oricum, n-aș generaliza, nici pentru atunci, nici pentru acum.

Rareș: Vă mulțumesc foarte mult pentru ceea ce ne-ați împărtășit!

Interviu cu un profesor (2)

Elev: Târâș Erika-Elisa (clasa a VIII-a)

Interviewat: profesor Ivanov Mioara

ERIKA: Doamna dirigintă, ne-am bucurat foarte mult de aprecierile primite din partea participanților la activitatea „Dobrogea, pământ românesc”, prin care am sărbătorit „Ziua Dobrogei” de pe 14 noiembrie. Cum v-a venit în minte ideea concursului de power point-uri?

Prof. Ivanov M. : Dragă Erika, probabil îți aduci aminte de activitățile din anii 2018, 2019 și 2022, care au făcut parte din proiectul „Conviețuiri între Dunăre și Mare”...?

ERIKA : Da, îmi aduc aminte cu mult drag, mai ales că la activitățile din 2019 și 2022 a participat și clasa noastră. În 2019 eram elevi în clasa a II-a, iar dumneavoastră ați implicat în acel proiect și elevii de la ciclul primar. În 2022 eram elevi în clasa a V-a și erați diriginta noastră. La această activitate am continuat să reprezentăm etnia rușilor lipoveni din Dobrogea. Dansul nostru a impresionat foarte mult și ne-am bucurat de multe aplauze. De coregrafie s-a ocupat draga noastră învățătoare, d-na Târpan Valeriana.... Deci, cum ați trecut de la „Conviețuiri-le..”. de atunci , la activitatea de acum?

Prof. Ivanov M. : Am vrut să facem ceva diferit , dar în același timp să păstrăm tradiția a cărei idee principală este **Dobrogea, loc de conviețuire a multor etnii de-a lungul a mai multor secole**. Așa că m-am gândit să avem un concurs de ppt-uri cu subiecte diverse din istoria spațiului dobrogean și anume: geții văzuți de greci și de romani în antichitate, unele etnii care locuiesc de veacuri în Dobrogea, momentul 1878 în istoria spațiului dobrogean și nu numai. Spre deosebire de proiectul trecut, de data aceasta v-am implicat doar pe voi, elevii clasei a VIII-a și elevii clasei a VI-a. În școala noastră, doar la aceste două clase am un opțional care-mi aduce puțin timp în plus, necesar pentru a mă ocupa de desfășurarea unor activități.

ERIKA: De mulți ani coordonați activități cu tematici legate de istorie. V-am văzut de multe ori preocupată, însă de fiecare dată ați mers mai departe și ne-ați încurajat. Am reținut de fiecare dată faptul că le-ați mulțumit părinților și unor cadre didactice, Dacă ar fi să mulțumiți acum, prin intermediul revistei noastre, cui i-ați mulțumi în mod special ? ”

Prof. IVANOV M. Mă bucur că mi-ai amintit! În primul rând i-aș mulțumi soțului meu pentru că a fost întotdeauna lângă mine și m-a sprijinit mereu în toate activitățile de la școală. Apoi, imediat după el, le-aș mulțumi mamelor voastre. Au fost mereu receptive la propunerile pe care le-am făcut pe grupul clasei. Câteodată nici nu am știut ce eforturi au făcut. M-am trezit că sunt alături de mine și au pregătit multe bunătăți pentru voi. Toate amintirile cu voi și ele sunt dragi sufletului meu, însă activitățile din anul școlar trecut mi-au adus multă bucurie. În cadrul proiectului „Sărbătorile la români”, erați în clasa a VII-a, mămicile voastre au fost extraordinare

și la întâlnirea din decembrie 2024 , dar mai ales la cea de dinaintea de Paște ! Mi-a plăcut mult să le ascult poveștile despre tradițiile ostrovene... Mă gândesc cu părere de rău la anul viitor, când unii dintre voi veți pleca la școlile din orașe, iar mamele voastre se vor pregăti pentru alte clase de elevi.

Le-aș mulțumi de asemenea doamnelor directoare, Duda Monica și Constantin Florica, pentru sprijinul pe care mi l-au acordat mereu pentru desfășurarea activităților! Le-aș mulțumi mult și colegelor mele, doamnele profesoare Isache-Popa Carmen și Adam Ana, doamnelor învățătoare, neprețuite ajutoare de-a lungul anilor în decorarea sălilor de festivități, domnului informatician Chirea Mircea-Florentin și, nu în ultimul rând, doamnelor de serviciu din școală....

ERIKA: Doamna dirigintă, vă mulțumesc pentru aceste mărturisiri și pentru această incursiune în... amintiri!

Marea Unire, Ziua Națională și Imnul României

Chiriță Gabriela (clasa a IX-a Tehnologic)

2 Decembrie 2025

La sfârșitul primului Război Mondial, vechile imperii europene, austro-ungar și țarist, s-au destrămat, iar popoarele din Europa Centrală și de Est și-au redobândit libertatea. Românii din Basarabia, Bucovina și cei din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș au profitat de acest moment pentru a-și afirma dorința de a se uni cu Regatul României.

Un moment deosebit l-a constituit Adunarea de la 1 decembrie 1918, de la Alba Iulia, unde au participat peste 100000 de români. Reprezentanți lor au votat *Rezoluția Unirii*, prin care Transilvania, Banatul, Crișana și Maramureșul au fost unite cu Regatul României. Această Unire a reprezentat împlinirea idealului național al românilor, formarea **României Mari**, stat național și modern. De asemenea, a marcat victoria mișcării naționale românești și recunoașterea dreptului românilor la autodeterminare.

Un subiect interesant legat de **Ziua Națională a României** îl reprezintă istoria acestei zile. În trecut, românii au avut mai multe zile naționale. De exemplu *24 ianuarie*, sărbătorită între 1859-1866; *10 Mai* – sărbătorită între 1866-1947; *23 August* – sărbătorită între 1948-1989, din perioada regimului comunist, la care s-a renunțat după Revoluția din decembrie 1989.

În 1990, noul Parlament al României a stabilit, prin *Legea nr. 10* din 31 iulie (1990) ca *1 Decembrie* să devină **Ziua Națională a României**. O motivație neoficială, pentru această alegere, a fost legată de faptul că această zi simbolizează întregirea statului român. Apoi, această prevedere a fost confirmată prin Constituția României din 1991.

În ceea ce privește **Imnul Național al României**, acesta a devenit, după Revoluția din decembrie 1989, „*Desteaptă-te, române!*”, având versurile scrise de Andrei Mureșanu pe muzica lui Anton Pann. **Imnul** transmite îndemnul la trezirea națională, curaj în fața nedreptății și dorința de libertate. A fost cântat pentru prima dată în perioada revoluției de la 1848-1849, simbolizând lupta românilor pentru libertate și demnitate națională.

Anul acesta, de **Ziua Națională a României**, am hotărât să ne întâlnim într-un număr cât mai mare, la școală, pentru a face ceva împreună, ceva deosebit, ce nu am mai făcut niciodată. Un **FLASHMOB**! Ne-am îmbrăcat cu pantaloni închiși la culoare și cu bluze, hanorace în cele trei culori, roșu, galben și albastru. Am fost în jur de 40 de elevi din clasele a V-a, a VI-a și a VIII-a, și eu de la clasa a IX-a.

Mai întâi, ne-am prins în **Hora Unirii**. A fost deosebit! Mulți dintre noi nu am mai făcut o Horă a unirii, și de aceea a fost un moment foarte interesant. În centrul horei noastre flutura drapelul României. Apoi, ne-am aranjat pe culori (roșu, galben și albastru) pe scările de la intrarea cadrelor didactice. Am vrut să apară în fotografii și numele școlii noastre, **Liceul „Regele Carol I” Ostrov**. Am auzit cum cineva a început să cânte încet, apoi mai tare, „Deșteaptă-te, române!”, și dintr-o dată au răsunat vocile noastre:

„Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte,

În care te-adânciră barbarii de tirani

Acum ori niciodată, croiește-ți altă soarte,

La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani.....”

Punte între generații: călătorie prin istorie și identitate națională

Consilier educativ-profesor Isache-Popa Carmen

Anul școlar 2025-2026 se dovedește a fi unul deosebit de bogat în activități dedicate istoriei și culturii naționale. Coordonate cu dăruire de doamna profesor de istorie a școlii noastre, Ivanov Mioara, aceste evenimente au reușit să transforme studiul trecutului dintr-o simplă materie școlară într-o experiență vie și emoționantă. Alături de clasa a VI-a, căreia îi sunt diriginte, am avut privilegiul de a participa la o serie de acțiuni menite să consolideze dragostea de neam, de țară și, nu în ultimul rând, spiritul de echipă.

Pe urmele voievozilor: excursia la Cozia și Snagov

Prima activitate, desfășurată pe **20 octombrie**, a fost o călătorie educațională de neuitat către două repere esențiale ale istoriei românești: Mănăstirile Cozia și Snagov.

În această excursie, în calitate de responsabil CPPE, am avut bucuria să însoțesc grupul de elevi ai claselor a V-a, a VI-a și a VIII-a, de la Liceul "Regele Carol I" Ostrov și Școala Gimnazială Nr 1 Galița, entuziaști participanți, cei care au ales să studieze un opțional de istorie, alături de prof. coordonator doamna Ivanov Mioara, doamna director Duda Monica și ceilalți profesori însoțitori, doamnele Caraculea Daniela și Chirea Lenuța. A fost o ocazie rară de a simți patina timpului și de a admira bogata moștenire culturală lăsată de marii voievozi.

- **Cozia:** Am admirat arhitectura brâncovenească și ne-am recules la mormântul lui Mircea cel Bătrân, simțind cum lecțiile despre domnitor prind viață în fața zidurilor vechi. Impresiile elevilor s-au concentrat pe măreția locului și pe peisajul spectaculos al defileului Oltului.
- **Snagov:** Vizita la mănăstirea de pe insulă, asociată adesea cu legenda lui Vlad Țepeș, a stârnit curiozitatea și a generat discuții aprinse despre mit și adevăr istoric între elevii curioși și doamna profesoară de istorie.

Această experiență nu a fost doar o simplă vizită, ci o veritabilă lecție de istorie în aer liber, care a consolidat prietenii și a deschis apetitul elevilor pentru cercetarea trecutului.

Competiția spiritului local: Ziua Dobrogei

Pe **14 noiembrie**, am celebrat *Ziua Dobrogei* printr-o activitate-concurs menită să testeze și să aprofundeze cunoștințele elevilor despre bogata istorie și diversitatea culturală a acestui pământ.

Sub coordonarea doamnei profesor de istorie Ivanov Mioara, elevii claselor a VI-a și a VIII-a au format echipe și s-au confruntat în probe de cunoștințe din domeniul istorie și tradiții locale. Juriul, format din elevi maturi și responsabili ai clasei a XII-a, însoțiți de dirigințele lor, doamna profesor Adam Ana, a asigurat corectitudinea aprecierilor și a oferit un model de implicare generațiilor mai mici.

Competiția a fost intensă și plină de energie, demonstrând că istoria poate fi un subiect dinamic și distractiv. A fost o ocazie excelentă de a sublinia importanța regiunii noastre în contextul identității naționale.

Tricolor și unitate: Sărbătoarea Zilei Naționale

Punctul culminant al seriei de evenimente a fost întâlnirea emoționantă din curtea școlii, de luni, **1 Decembrie**, dedicată Zilei Naționale a României.

Elevii claselor a V-a, a VI-a și a VIII-a au creat un spectacol vizual impresionant, adunându-se îmbrăcați în culorile *roșu, galben și albastru*, formând un gigantic drapel uman.

Momentul a culminat cu intonarea solemnă a Imnului Național și, bineînțeles, cu tradiționala *Horă a Unirii*, care a adus împreună toți participanții, simbolizând unitatea și solidaritatea națională.

Evenimentul a fost onorat de prezența doamnei *Belu Oana*, antreprenor la Domeniile Ostrov, un promotor activ al valorilor culturale. Interesată de modul în care școala noastră menține vie flacăra patriotismului, dânsa a susținut un scurt discurs despre importanța cunoașterii trecutului.

Doamna Belu Oana ne-a vorbit despre inițiativa laudabilă de la Ostrovit: înființarea unui *Muzeu de istorie*. Am primit, cu bucurie, invitația de a vizita acest muzeu alături de elevi, unde vom putea viziona și filme istorice special concepute pentru a stimula dragostea de țară și interesul pentru trecutul nostru.

Aceste activități au dovedit că istoria nu este doar despre date și nume, ci despre oameni, emoții și sentimentul de apartenență. Prin efortul comun al doamnei profesor de istorie, al elevilor entuziaști și al partenerilor comunitari, precum doamna Belu Oana, am reușit să consolidăm "Echipa" noastră școlară și să reconfirmăm faptul că *pasiunea pentru istorie este, de fapt, o pasiune pentru identitatea noastră*.

Constituția – izvorul ordinii juridice și simbol al democrației românești

Răzvan C. Obârșanu¹

A discuta despre Constituție presupune, de fiecare dată, o reflecție asupra rolului pe care această lege fundamentală îl are în viața noastră de zi cu zi. Chiar dacă pare un concept abstract, **Constituția este temelia juridică a unui stat modern**. Ea reprezintă punctul de pornire al tuturor normelor interne: fie că vorbim despre legislația civilă, normele penale, legile privind educația sau organizarea autorităților publice, toate își au izvorul în principiile constituționale.

Adesea numită în mod informal „broșurica” raportat la forma sa care să permită deținerea zilnică la purtător, Constituția este, în realitate, o sinteză riguroasă a drepturilor și obligațiilor care fac posibilă funcționarea unei **societăți democratice**. În paginile ei se regăsesc garanțiile fundamentale ale libertății, ale demnității umane, ale vieții de familie, ale accederii la educație sau ale protecției proprietății.

Deși încă din Antichitate au existat reguli privind organizarea comunităților, Constituția – în sensul modern al unei legi fundamentale scrise – apare mult mai târziu, ca rezultat al evoluției gândirii juridice și al dorinței oamenilor de a limita abuzurile puterii. Revoluția Franceză și Declarația Drepturilor Omului și ale Cetățeanului au influențat decisiv apariția constituțiilor moderne, la fel cum Constituția Statelor Unite, adoptată în secolul al XVIII-lea, a fost **primul text** constituțional scris care a consacrat în mod durabil separația puterilor și controlul asupra autorității statului.

În România, **primul moment constituțional major este anul 1866**, când este adoptată prima Constituție modernă a țării, inspirată din tradiția constituțiilor occidentale și întemeiată pe principiul monarhiei constituționale. De-a lungul istoriei, România a cunoscut mai multe constituții, adaptate fiecărei etape politice și sociale. Cea în vigoare astăzi a fost adoptată prin referendum național în data **de 8 decembrie 1991** și revizuită ulterior în 2003, pentru a răspunde transformărilor democratice și angajamentelor asumate de stat.

¹Avocat stagiar colaborator în Baroul București, e-mail: obarsanurazvan@gmail.com

Întrebarea firească este: *de ce avem nevoie de o Constituție?* Răspunsul se află în însăși esența **statului de drept**. Constituția garantează drepturile fundamentale, asigură egalitatea în fața legii, stabilește modul în care funcționează instituțiile și trasează limitele exercitării puterii politice. Ea asigură cadrul comun în care fiecare cetățean se poate dezvolta, protejat de reguli clare și stabile.

La fel de legitimă este și întrebarea: *de ce sărbătorim Ziua Constituției pe 8 decembrie?* Această dată marchează aprobarea prin referendum a actualei Legi Fundamentale, adoptată sub **idealurile născute din Revoluția din 1989** — *libertate, democrație, pluralism politic și respect pentru drepturile omului*. Este momentul în care cetățenii au decis direcția în care urma să se îndrepte România, confirmând prin vot public dorința de a se construi un stat democratic, cu instituții stabile și cu o justiție independentă.

În plan personal, cred că nu conștientizăm întotdeauna cât de prezentă este Constituția în viața noastră. O regăsim în siguranța propriului cămin, protejat de dreptul la proprietate; în școlile în care învățăm datorită garantării dreptului la educație; în libertatea cu care ne exprimăm opiniile; în dreptul de a întemeia o familie; în accesul la un sistem de sănătate; în sprijinul pe care îl primește orice persoană aflată într-o situație de vulnerabilitate. Fiecare dintre aceste drepturi își are originea în dispozițiile constituționale care organizează statul, stabilesc limite și oferă garanții.

Constituția are și un rol esențial în apărarea țării, deoarece reglementează atribuțiile instituțiilor de securitate, modul în care acestea pot acționa și echilibrul necesar între siguranța națională și protecția drepturilor individuale. Astfel, ordinea constituțională este ceea ce permite României să fie un stat sigur, previzibil și respectat în plan internațional.

Înțelegerea și respectarea Constituției nu sunt responsabilități rezervate juriștilor sau autorităților, ci reprezintă **o datorie civică** a fiecărui cetățean. Iar Ziua Constituției este ocazia prin care ne reamintim că libertățile pe care le trăim astăzi sunt rezultatul unor momente istorice, al unor sacrificii și al unui efort comun de a construi o societate democratică, în care legea fundamentală să fie un reper pentru toți.